

HOŠŤÁLKOVICKÝ SIGNÁL

červen 2020 / číslo 13

Slovo starosty

Vážení sousedé,
dostává se Vám do rukou první „pokor-navirové“ číslo našeho zpravodaje. Ještě v každém z nás doznívá „pachut“ této nelehké doby, která byla velkou zkouškou pro naši zemi, města, obce i nás samotné. Tato celosvětová pandemie nás donutila se zastavit, přehodnotit některé naše priority a změnit své zažité stereotypy.

Na druhou stranu jsme všichni vnímali naši společnou soudržnost, podporu a nejrůznější pomoc. Sluší se a patří poděkovat všem, kteří se o nás starají a starali, kteří si nemohli vzít „home office“ a museli nést riziko nakažení. **VELKÉ DÍKY** samozřejmě patří všem, kteří naopak zůstali doma, šli roušky a pomáhali jinak. Ať už tím, že respektovali veškerá nařízení či se „jen“ chovali zodpovědně.

Jen pár slov šefredaktorky

Vážení čtenáři Hošťálkovického signálu, dostává se vám do rukou 13. číslo našeho časopisu, který je poněkud netypický a to tím, že většinou informujeme o akcích, které proběhly, ale bohužel s problémy kolem korony se nemohly uskutečnit. Přesto jsme se snažili přinést nějaké zajímavosti. Věřím, že nám i nadále zachováte přízeň, budete všichni zdraví a v září se budeme opět těšit na uskutečněné akce.

Květoslava Vojířová
šefredaktorka

HOŠŤÁLKOVICKÝ
SIGNÁL

Další mé poděkování směřuji Nadaci ČEZ, která v počátcích pandemie pohotově zareagovala a zřídila dotační titul na podporu zmírnění následků koronavirových problémů. Naše žádost byla vyhodnocena jako úspěšná a my tak získali pro náš úřad 3D tiskárnu. Díky ní, jsme mohli vytisknout desítky ochranných štítů, které jsme darovali naší škole, Městské a Fakultní nemocnici (mimo to jsme do nemocnic darovali ochranné obleky, náivleky na obuv, respirátory, roušky a jednorázové ústenky).

Případ znečišťování ovzduší

Začátkem dubna byla hlídka strážníků vyslána do Ostravy - Hošťálkovic, kde mělo docházet k pálení odpadu a zažymení okolí. Strážníci na místě zjistili, že dva muži ve věku 30 a 39 let pálí staré dřevěné pražce v plechových barelech za účelem získání olova z těchto pražců. Po výzvě

Jsem rád, že jsme u nás v Hošťálkovicích mohli přiložit „ruku k dílu“, ale hlavně, že jsme v této zkoušce obstáli a spolu to zvládli! K poslednímu květnu nebyl u nás Hošťálkovicích nikdo pozitivně diagnostikován na COVID-19!

Tím to ovšem nekončí, čeká nás ekonomicky složitější období, kdy již nyní jsou znatelné výpadky v příjmech a zvýšené výdaje s mimořádnými opatřeními, ale věřím, že i toto společně překleneme.

Naše plánované investice nechceme omezovat, naopak naším cílem je rozvíjet lokální ekonomiku podporou místních firem. Už na dubnovém zastupitelstvu jsme „seškrábali“ 7% z provozních financí a převedli je na investice.

Nyní jsme tak vytendrovali firmu na opravu páteřního chodníku na hřibově, která již staví a do konce června by měla mít hotovo. Kromě nového chodníku zde bude vyměněna i vývěsní tabule. Taktéž rozšíříme vývěsku na betonovém pilíři před kostelem, kde bylo možné doposud vyvěsit jen jedno parte. Nyní tam bude zavírací vývěsní deska chráněná proti povětrnostním vlivům až pro čtyři oznámení.

Pokračování na str. 2

strážníků oba muži oheň uhasili a na místě vše uklidili. Podezření ze spáchání přestupku dle zákona o ochraně ovzduší bylo u obou mužů strážníky oznámeno příslušnému správnímu orgánu k projednání.

Jindřich Machů
úsek propagačních činností MP

Pokračování ze str. 1

Další firmu jsme nyní vybrali na vyvýšenou křižovatku ulic Výhledy a Dlážděná, kde před školou vznikne zpomalovací plocha. Zde je již delší dobu dopravní situace velmi tristní, kdy řidiči nerespektují zónu 30 (omezenou rychlost!), zejména v lokalitě u školy, kde je velká fluktuace rodičů a dětí. Tato realizace by měla započít s koncem školního roku. Proto prosím o obezřetnost a součinnost, neboť místo před školou nebude v určité dny průjezdné. Ale o tom budeme přesně informovat přes naše známé komunikační kanály – mobilní aplikace „Hošťálkovičce“, web, FB.

Na jaře po zimě, i když letos velmi mírně, jsme nechali opravit několik výtluků na našich pozemních komunikacích. Zejména se opravila část vozovky u mostku pro cyklisty, která byla výrazně propadnutá a velmi nebezpečná. Taktéž jsme opravili spojovací chodník mezi ul. Hlavní a Rynky.

Ve sportovním areálu jsme nechali vyměnit staré popraskané a strouchnivělé lavičky. Zde jsme také veřejnosti otevřeli toalety, které ovšem z důvodu

vandalismu budou zpoplatněny. Cena za použití je symbolických 5,- Kč. Mincovní automat funguje jen na pětikoruny.

I přesto, že byly veškeré jarní kulturně-spoločenské akce, vč. naší oslavy 100 let připojení Hlučínska k Československu (bude pouze jen nedělní mše svatá v přístřešku sportovního areálu) zrušeny,

věřím, že se náš kulturně-spoločenský život rozjede zase naplno a my budeme mít možnost se zase potkávat a užívat si společných chvil...

Prožijte krásné, odpočinkové léto a buďte stále zdraví!

Váš Jiří Jureček
starosta

Uklízení na Hladovém vrchu

Dne 2.května 2020 proběhla na Hladovém vrchu uklízeční brigáda obecního úřadu se spolkem Pestré vrstvy. Pestré vrstvy jsou vlastivědným spolkem, který spolupracují s obcemi, institucemi i soukromými subjekty při péči o historii, přírodu a veřejný prostor. Na Hladovém vrchu chtějí zpřístupnit veřejnosti pozorovatelnou civilní obranu. Těch je po celé Ostravě více, ta hošťálkovická má strategický výhled na trebovickou elektrárnu. Právě toto místo by mělo uzavírat připravovanou naučnou stezku, která by měla být hotova do podzimu tohoto roku. Chceme poděkovat všem, kteří pomáhají se zpřístupněním této lokality a moc se těšíme na výsledek.

Adam Kratochvíl

Co už umí naše čtyřnohé posily

V závěru loňského roku rozšířily řady Městské policie Ostrava čtyřnohé posily. Jednalo se o bělouše se jménem ISCA a vraníka se jménem SAKI. Co vše nového se tyto posily za pár měsíců naučily?

Bezpečně zvládají jízdu pod sedlem, klus, cval i skok přes drobnou překážku. Pokud jde o prvky speciálního policejního výcviku, pak už zvládají přechod přes výkyvnou lávku, přechod brány s praporky, chůzi přes nezpevněný podklad. Oba koně se jeví nadějně a věříme, že se s nimi již budete moci zanedlouho setkat. Podívejte se i na reportáž natočenou v lednu při jejich nástupu do služby. <https://polar.cz/zpravy/ostravsko/ostrava/11000018811/ostravsti-straznici-maji-nove-posily-musi-se-ale-okovat>

Jindřich Machů

úsek propagačních činností MP

Stavební práce v době uzavření školy

Během uzavření základních škol byly zahájeny v místní škole stavební práce, které byly původně naplánovány až na velké prázdniny.

Ve školní kuchyni i přilehlých prostorech byla provedena kompletní výměna vodoinstalace. Staré vodovodní trubky byly vyměněny za nové, vyměněny byly také rozvody hydrantů. Po dokončení instalatérských a zednických prací přišlo na řadu také malování. Tady se však objevil zádrhel, neboť při škrábání stropu ve školní kuchyni začaly odpadat celé vrstvy stropní omítky. Bylo nutné vše oklepat a stropy udělat nové.

Dalším problémem, který se objevil v průběhu školního roku, jsou prostory jedné z dolních tříd. Do podlahy, jejíž izolace dávno přestala fungovat, se nepozorovaně tlačila spodní voda. Celá podlaha musela být odstraněna až na hlínu. Dalších 30 cm zeminy bylo odvezeno a hledá se nejlepší řešení, jak ze stěn dostat vodu a jakým způsobem podlahu zaizolovat. Vzhledem k částečnému znovuotevření škol budou stavební práce pokračovat zřejmě o velkých prázdninách.

Radim Šink
ředitel ZŠ

Jak jsem se přes noc stala učitelkou, kuchařkou...

“Jak zítra nejdou do školy?!, zněla moje reakce na informaci naší recepční, která mi sdělovala fakt, že od 11. 3. jsou uzavřené školy. V prvních fázích jsem se uklidňovala myšlenkou, že to bude na maximálně 14 dnů, tak jako tenkrát na střední škole, když jsme měli chřipkové prázdniny. Jenže už je to měsíc a z mnoha z nás se přes noc stali učitelé prvního, druhého stupně, středoškolští učitelé, družináři, kuchaři, uklízeči a údržbáři. Samozřejmě, původní role pracující máma a táta, nám byli zachováni.

Jenže co teď? Každý se s tím vyrovnává po svém. První dny byly náročné, ale ty další ještě horší. Mám tu výhodu – nevýhodu, že mohu pracovat z domu. Jak ale chcete zvládat všechny ty role a do toho ještě odvádět smysluplnou práci? Těžko. Rady na homeoffice jsou fajn (stávat jako bych stával do práce, nalíčit se, obléct si casual oděv a dodržovat 50 minut práce a 10 minut odpočinku), ale pořád tam jsou ty děti.

Inspirovali jsme se jednou americkou zpěvačkou, která se chlubila na Instagramu svým plánováním a vytvořili detailní plán dne. Po dvou dnech se musel náš plán kompletně předělat a nyní si myslím, že na aktualizaci plánu nemá u nás nikdo sílu. Co jsme zavrhlí záhy, bylo společné učení. Neustálé kopání pod stolem, kňučení, že on počítá nahlas a mě

to ruší, že ona moc na nahlas dýchá... byly nesnesitelné. Začalo tedy vyučování na etapy, každý po půlhodině. Připomínám, že do toho pracuji z domu, zvedám telefony, připojuji se na online porady s nadřízeným a tvořím hodnoty. Každý den se děším, co ze školy přijde za úkol. Nové učivo je snad nejhorší. Vysvětlit šestiletému dítěti desítky, jednotky a třetákovy slovní druhy a dělení se zbytkem, je fakt síla.

Kolem páté odpoledne začíná směna kuchařky a uklízečky. Nevím jak ostatní, kteří jsou ve stejném módu, ale už mě opouští fantazie, co vařit. Sdílím s přáteli recepty, protože ty mé, jsou už ohrané. Pořád něco pečeme, takže ty kila navíc před plavkovou sezonou budou k nezaplacení. Uklidňuje mě fakt, že k moři to letos asi nebude kvůli pandemii a bazén na zahradě je maskovaný bytelný plotem. Kolem osmé večer padám únavou. Tuším, že někde venku je mé oblíbené roční období – jaro, ptáci, probouzející se příroda, ale nic z toho za ten den nestihnou vnímat. Možná příští rok touhle dobou si to užijeme více.

Držím palce nám všem, abychom ve zdraví přečkali tuto šílenou dobu a možná za měsíc či dva, si na útrapy s koronavirem vzpomene už jen s úsměvem!

Dominika Michálková

Rozhovor s Vernerem Ličkou

Verner Lička (*15.9.1954)

- 254 ligových zápasů, 103 gólů, člen Klubu ligových kanonýrů
- Zlato z LOH v Moskvě v r. 1980
- Bronz na ME 1980 v Itálii
- Stříbro na ME 1996 v Anglii
- Bronz na Interkontinentálním finále národů 1997 v Saudské Arábii
- 3x mistr ligy s Baníkem Ostrava
- 2x vítěz Českého poháru s Baníkem Ostrava
- 1x vítěz Československého poháru s Baníkem Ostrava
- Semifinále PVP s Baníkem Ostrava v 1978/9
- 2x nejlepší střelec 1.ligy (1980,1984)
- 1x mistr s Wislou Krakow (Polsko)
- 27 reprezentačních startů (9/1gól ČSSR a 18/8 gólů ČSSR OH)

Tento rozhovor jsme připravovali více než rok. Vzhledem k vyčerpání Verner Ličky jsme nenacházeli průnik ve volných termínech. Až omezená opatření v souvislosti s COVID-19 nám paradoxně umožnila se potkat, kdy Verner Lička se svou rodinou trávil čas u nás v Hošťálkovicích.

Pan Lička se svou ženou Danou nás pozvali na svou zahrádku, kde jsme uskutečnili tento rozhovor ve velmi příjemné a uvolněné atmosféře, za což jim oběma moc díky.

Vaše žena, bývalá baletka Dana rozená Blokeschová, je rodačka z Hošťálkovic, vy jste rodák z Hlučína, jak a kde jste se poznali? V Hošťálkovicích, v Hlučíně či jinde?

V autobuse – ve třicetčtyřce na prvního máje (oba se smějí). To bylo takové osudové setkání. Protože moje babička pochází z Hošťál – rodina Kubetova. Potom mě sestra, ještě když jsem byl malý, sehnala psa – taky z Hošťál. No a třetí z Hošťálkovic byla moje žena – Danko. A teď už to je 44 let, co se známe a 43 let, co jsme spolu.

Jak vůbec trávíte čas v této nelehké době?

Skvěle, fakt skvěle! Do 11. května máme od našeho zaměstnavatele FAČR home office, tak mě odpadly kurzy, přednášky, cesty do Prahy, ale jelikož jsem analytik národního mužstva, tak musím stále připravovat materiály pro národní mužstvo. Proto tak nyní máme online konference i o víkendech nebo i několik za den.

Ale alespoň jsem rád, že můžu být tady doma v Hošťálkovicích. Od 12. března

jsem tady doma.

Dana: Tak dlouho v kuse už se tady doma nezdržel hodně dlouho.

Teď tady byli u nás i kluci – Marcel a Mario s rodinami.

Dana: Prvně každý zvlášť a pak spolu. Dohromady tady byli skoro sedm týdnů.

Užívali jsme si vnoučat, holek, s kterými jsme byli pořád venku. Na zahradě, zde jsme si hodně hráli, chodili jsme na procházky, na „ptačí louku“, se psem kolem Hošťálkovic, prostě všude.

Vedl jste v rámci home office i nějaké „video tréninky“?

Třeba dneska večer budeme mít videokonferenci s trenéry, kterou míváme s různými skupinami, např. s krajskými trenéry, licence PRO a jiné. Speciální skupinou jsou reprezentační trenéři, jak mládežnických, tak i ženských kategoriích, kde zkusíme různé věci, ale hlavně se zde člověk učí, zda-li tato forma bude fungovat. Chtěl jsem udělat přednášku „Koncepce hry národního mužstva“, ale moc to nešlo. Pouštěl jsem nějaké videa a do toho mluvil, ale to se nám ukázalo jako ne moc šťastné, protože bylo připojených 28 trenérů a zde nám chyběl živý, osobní kontakt.

Ale naopak se nám osvědčilo – když děláme trenérský kurz licence A, tak každý musí zaslat dvouhodinové video z tréninků a my to musíme vyhodnotit, minutu po minutě. Např. poslední jsem dělal předvečerem na ten zítřek, kdy to zabralo čas asi od šesti hodin ráno do oběda. Pak mu to zašlu jako zpětnou vazbu a mezitím to analyzuje jiný trenér, který mu to taky zašle a my ty názory pak společně přes videokonferenci rozebíráme. A to má sílu, to je fakt skvělé!

Ale někdy to je náročné, protože zrovna

teď když jsem byl po operaci kolene ještě po narkóze, tak jsme měli jednu videokonferenci v 13 h a jednu večer.

To byla plánovaná operace nebo jste využil koronavirových opatření a měl čas trochu se pověnovat svému zdraví?

Na operaci jsem měl jít už březnu, ale ještě jsme zkoušeli nějaké vitamíny, dali jsme tomu čas, ale pochopili jsme, že se operaci nevyhnu, protože to koleno je úplně opotřebované. A jsem rád, že jsem to absolvoval, protože jsem už šestý den odhodil berle, chodím kilometrové procházky, rehabilituji na kole a hlavně teď už můžu klidně spát.

Jaký je Váš běžný týden, když nejsou mimořádná opatření? Žijete často na cestách?

Ani ne, většinou jsme v Praze. My tam máme v nájmu byt. Je to Břevnově, což je jedna z nejhezčích částí v Praze a hlavně to mám blízko k „fačru“ (do práce, pozn. FAČR – fotbalová asociace ČR). Ale tím, že to máme všude kousek, tak často chodíme pěšky, na procházky třeba na Pražský hrad to máme dvacet minut, nádherné jsou Petřínské zahrady, Břevnovský klášter a to je supr, přišli jsme tomu na chuť. Moje práce je hlavně právě v Praze nebo ve středních Čechách, ale když mám něco plánované na Moravě, tak jedu tady domů. A oba kluci i rodina Micháliků (švagr a sestra od manželky) žijí taky v Praze.

Máte při Vaší vyčerpání čas sledovat dění v Hošťálkovicích?

Pokud jsem tady doma, tak ano. Ale já to mám nastavené tak – v minulosti jsem si nedokázal představit, že bych žil někde

„venku“, ale postupem času jsem zjistil, že doma jsem tam, kde mám rodinu. (usmívá se).

A když mi to vychází a jsem tady doma, rád jezdím na kole. Mám tady svoje okruhy po Hlučínsku, ale zase když jsme v Praze nebo jinde, tak nemůžu říct, že bych se měl hůř.

My třeba máme s Dankou oblíbené místo v Bretani, tam jsou skály, kde se díváme na Atlantik. A já mám ještě jedno místo v Lamanšském průlivu – žijou tam tuleni, odlivy jsou 500 m a je to nejbližší místo mezi Francií a Anglií. Tam jsou dvě skály – jedna se jmenuje Bílý nos a druhá Šedý nos. A právě z toho Šedého mě musíte rozsypat...

V které zemi, kde jste působil, jste byl nejraději?

Ve Francii, ale třeba i Belgii máme rádi. Ve Francii jsem celkově prošel pěti kluby. Dohromady jsme tam prožili šest krásných let (1986-1992) a rádi se tam vracíme.

Dana: Akorát to tehdy bylo hodně komplikované, protože Marcel tam chodil do školy a u nás musel dělat pravidelně přezkoušení. Marcel to měl jako každoroční maturitu, ten to měl nejtěžší.

No a z toho, co jsem si tam vydělal, tak jsem musel každý měsíc zasílat Pragosportu třetinu platu.

Dana: A místo toho, aby nám pak ještě třeba pomohli, tak jsme na víza čekali dva i tři měsíce. Pak když už jsem tam zavolala a že ty víza máme, tak jsem se sbalila, vzala kufry, děcka a vyrazila do Prahy na Pragosport. Tam mi řekli, že to poslali na francouzskou ambasádu. Tak jsem jela na francouzskou ambasádu, kde mi řekli, že to nemají, že to dávno odešlo na ten Pragosport. Tak jsem zase s těma děčkama letěla na ten Pragosport, no, hrůza, hlavně, že tam měli peníze od Vernerera.

To byla hrozná doba. Po úspěchu s Bayernem (pozn. v roce 1976 Baník Ostrava porazil slavný Bayern Mnichov 2:1, kde V. Lička vsítil rozhodující gól), měl o mě údajně Bayern zájem, ale to se ke mně vůbec nedostalo! To mi pak řekl předseda Baníku, pan Dopita, až o rok později. Tu nabídku shodili pod stůl a mi to ani neřekli...

Zmínil jste památný zápas s Bayernem Mnichov, tak na jaký zápas a na jaký gól, který jste vstřelil nejraději vzpomínáte? Byl to tento?

To je jedna z nejčastějších otázek. A tu otázku jsem poprvé dostal těsně po zápase, když jsme jako Baník porazili Bayern. To bylo výjimečné utkání v tom, že tady přijel

Bayern Mnichov a my jsme tehdy všichni vzhlíželi k Němcům, kteří byli mistři světa, mistři Evropy, Bayern třikrát vyhrál Champions league (pozn. česky Liga mistrů je prestižní fotbalová soutěž) a tam byly ty neznámější jména, asi deset reprezentantů Německa. A na nás přijelo téměř 35 tis. diváků. My jsme 2:1 vyhráli, já jsem dal gól a ještě jsem byl vyhlášen jako nejlepší hráč utkání.

Ale na tuto otázku se sluší odpovědět, že člověk je vůbec rád v tom být, zažít to, být součástí... Protože třeba na olympiádě jsem se sebou nebyl moc spokojený. Já jsem byl vždycky na sebe náročný, chtěl jsem dát gól a vyhrát to. A tam mi to střelecky moc nešlo. Ale z druhé strany, právě po olympijském finále, kdy jsme vyhráli, tak já byl spíše našťavaný. Ale člověk si uvědomí, že je rád, že tam mohl být, zažít to, kdy tam třeba na to finále přišlo 100 tisíc lidí a my to ještě vyhráli...

A když se ještě vrátím k tomu Bayernu, tak mám příhodu ještě před tím zápasem. Spoustu známých se mě ptalo, jestli jim nemůžu sehnat lístky. My jako hráči jsme nějakou tu možnost měli, ale ty lístky jsme si museli normálně nakoupit. Bylo to za spoustu peněz a jak jsem těm známým ty lístky dával, tak mi nikdo nechtěl za ně platit. Takže jsem ještě nehrál zápas a už byl ve ztrátě.

Tak to jste byl první hráč, co si na sebe koupil lístky...

To, aby bylo plno... (smějeme se)

Na tu dobu se údajně váže také jedna historka, budu-li parafrázovat, kdy jste „vzhlížel“ k Franz Beckenbauerovi (pozn. je považován za jednoho z nejlepších hráčů všech dob) a pak jste o pár let proti němu hrál. Z toho pak vzešel Váš motivační citát:

„Nikdo na světě ti nevezme tvůj sen!“ ...

Ano, to je pravda, tak to bylo. My jako tady všichni na Pražské jsme měli rodinu v Německu. Onkel Karl Hurnik. Po válce ho rusáci zajali, 8 let ho drželi v zajetí a pak když ho konečně pustili, tak se chtěl tady vrátit zpět za svoji rodinou. Ale to ho Čechoslováci nepustili, že je Němec. Tak se musel vystěhovat do Německa. A oni nás pak pouštěli za tou rodinou, ale většinou jenom mamu a ona si mohla vybrat – buď jela s tatou nebo se sestrou. A jednou vzala mama i mě. To bylo v roce 1968 těsně před převratem. A tam mi strýc koupil nové Adidas kopačky, Adidas balón a taky jsem si od tamad' přivezl dva plakáty – Sepp Maiera a Beckebaurera. Ty plakáty jsem si vylepil ve svém pokojíčku a to mě provázelo vlastně celý můj život. Takže ano, tak historka je pravdivá, potom jsem proti Beckenbauerovi hrál a ještě jim dal gól (usmívá se).

No a pak mám ještě s tím dvě další vzpomínky. Vzpomínám si, když jsme jako žáci hráli mistrák v Šilheřovicích – umíte si představit, že by měl tehdy čtrnáctiletý kluk z Hlučína kopačky Adidas? Tak ti domácí protestovali, že nesmím hrát v těch kožených kopačkách, oni mě nechtěli pustit. Druhá historka je s tím míčem. To už bylo všem známo, že mám z Německa kopačák Adidas, tak když hrálo „áčko“ Hlučína, tak za mnou chodili, abych jim ten balón na zápas půjčil.

Těch příběhů je spousta. Tehda to byla doba fotbalu, to byl fenomén, kdy tady od nás z Pražské z vesnic jezdili diváci vlastními autobusy. Třeba Darkovičky měly svůj autobus nebo tady z Hošťálkovic a tak dále. A když jsem pak v Baníku skončil, tak jsem tady šel do obchodu pro housky a nějaká paní mi povídá: Verner, co jste to tam zase hráli. A já jí říkám, paní já už tam deset roků nejsem. Ale ty drýstáš...

Pokračování v příších novinách

Jak to chodí u nás ve školní družině

Pokračování z minulých novin

Ve školní družině jsou naplňovány všechny kompetence zájmového vzdělávání, kdy především klademe důraz na kompetenci schopnosti aktivního trávení volného času. Žáci se učí nejen mnoho společenských a karetních her, ale jsou seznamováni i s možnostmi pohybové hry ve venkovním prostředí. Tyto činnosti pak žáci umí uplatnit i mimo školu. Nemálo z vás tak doma jistě hraje karetní hru „Autobus“ a někteří museli i zavzpomínat na to, jak se skáče guma či jak se hází Školka s míčem apod. Právě výuka her „dob minulých“ je letošní náplní činnosti školní družiny při pobytech venku.

Na druhou stranu jsou žáci vedeni k tvořivosti. Snahou vychovatelek je předat žákům pracovní dovednosti a naučit je

tvořivě nahlížet na vše kolem sebe. A tak už jsme v družině tvořili snad ze všech materiálů, na které si vzpomenete. Výsledkem jsou výrobky, které si děti odnášejí domů jako malé praktické pomocníky, jako drobné dárky pro své nejbližší apod. V domácnostech se tak ze školní družiny objevují různé druhy a typy svícňů, svíček, mýdel, náušnic a náhrdelníků, plašičů ptáků či naopak lojových koulí, vánočních baněk a ozdob, závěsných mobilů, dále vlněné panenky a panáčky, postavičky, ale třeba i papírové autíčko, které jezdí bez baterek. Svůj prostor si děti ale samozřejmě umí vyzdobit i vyrobeným obrázkem či koláží.

Družina si však nežíje jen sama pro sebe. Učíme žáky, že všechny hry a dovednosti z pracovních činností se

učí pro to, aby je mohli využít ve všech svých dnech a prostředích. Stejně tak přesahuje činnost školní družiny hranice školy.

V neposlední řadě školní družina každoročně přispívá malým dárkem u zápisů budoucích prvňáčků. Všechny maminky odcházejí s kytičkou, která jim nikdy neuvadne (za to ručíme) a děti si odnášejí „sněžítka“. V tom našem, však budoucím prvňáčkům sněží písmenka z abecedy. Všechny tyto výrobky jsou vytvořeny dětmi ze školní družiny.

Ať už tedy máte doma cokoli z našeho tvoření nebo právě hrajete hru, se kterou se děti seznámily u nás, jsme rádi, že naše práce dává dětem smysl.

Simona Kupcová
vedoucí školní družiny

Jelena Isinbajevová i Renaud Lavillenie by koukali (a možná i náš český Koukal)!

Všimavému procházkáři se psem, mamince s prekem při hrách na hřišti u školy, silákům na „workoutovém hřišti“, obyčejným zvědavcům – jednoduše všem, jejichž cesty vedou kolem školních pozemků, nemohl ujít jeden „velký modrý ZVRAT“. Toto slovo je užito zcela záměrně – zvrát je totiž jedním z jedinečných fází skoku o tyči! A o to tu jde! Na začátku května „vyrostlo“ ve sportovním areálu v Hošťálkovicích doskočiště o tyči, na konci května byl tyčkářský sektor dokončen instalováním stojanů. A není to sportoviště ledajaké – vzhledem k talentovaným „nadějím“, které se tu 11. 5. 2020 poprvé sešly k tréninku, lze očekávat, že se na něm budou zřejmě prepisovat atletické dějiny! No proč ne? Vždyť mezi mladými tyčkářkami již teď trénuje mistryně republiky žactva! Je velkým štěstím, že naše talenty trénují i profesionální trenéři. A teď si představte, že Atletický klub Hošťálkovice má přes 500 členů. Tolik nadějí se mezi nimi skrývá!

Celý projekt tyčkářského sektoru mohl být realizován díky spolupráci Městského obvodu Hošťálkovice, Atletického klubu Hošťálkovice a ZŠ a MŠ Ostrava-Hošťálkovice. Tyto tři subjekty se na realizaci tohoto významného projektu podílely i finančně. Atletický klub Hošťálkovice se mohl na financování podílet díky peněžní podpoře v roce 2020 ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělo-

výchovy, dotací pro sport Moravskoslezského kraje, města Ostravy a pravidelné podpore firmy Eurex Medica.

„Vstřícné ruce a otevřená mysl“ všech, kteří přispěli, budou vždy pomyslně „stát“ u zrodu možných „hvězd“. Ale zůstaňme klidně i při zemi - „hvězdná“ je přece i neutuchající radost z toho, že se naše mládež hýbe, že je spojuje přátelství, výhry i prohry, podpora a neobyčejná sounáležitost. A to vše nový tyčkářský

sektor určitě přinese! Teď se už všichni můžeme těšit nejen na tréninky mladých tyčkářů, ale také na atletické závody, které se v Hošťálkovicích budou již od 5. června pořádat! Přejme nejen všem našim slibným tyčkářkám, ale i ostatním mladým atletům hodně štěstí, medailí všech barev a zdravé ruce a nohy. A v životě jen samé dobré ZVRATY! DĚKUJEME!

Radim Šink
ředitel ZŠ

At' už stojím před tabulí!!!

Tuto větu křičí moje učitelské „já“ každý den již pár týdnů! A věřím, že nejsem jediný učitel v této naší krásné zemi, který má stejné tužby jako já. Popravdě - žádná sranda učit přes internet. Když opomenou fakt, že je velmi složité učit nové, také procvičovat staré bez okamžité zpětné vazby učitele není pro všechny žáky zrovna snadná záležitost. A jsem u toho - chybí mi moji žáci, jejich úsměvy, údivy, pokrčená obočí, když něco nechápou, radost, která se rodí někdy i ze smutku, když něco nejde, ale pak „se to tam sepne“, vtipy na mou osobu, když něco počítám a skoro vždy nedopočítám

(jsem totiž dyskalkulik), nadšení a hrdost z nálepky malého prince, což je u nás v češtině nejvíc. Přání vidět zase žáky se mi alespoň trochu vyplnilo návratem našich deváťáků - společnými silami i pottem se snažíme, co to jen jde, at' se nám dostanou na školy, na které si přejí v září nastoupit! Jde o budoucnost, tak je třeba to brát vážně. At' už se situace s návratem žáků do škol bude vyvíjet jakkoliv, jedno vím jistě - už se jich nemůžu dočkat a se mnou i mí kolegové! A až se uvidíme, tak se budeme hodně usmívat, platí? Protože s úsměvem zvládneme všechno!

Lucie Šinková Pospíšilová

„Dnes lidé mezi sebou hovoří tak, že jeden druhého neposlouchá.“

František Hrubín

V dnešní moderní době je tento citát bohužel pravdivý. Typické pro člověka je, že chce mít spokojený život. Jde si za svým snem a často o sobě mluví. Málokdo si uvědomuje, že se nezajímá o ostatní. Ale ostatní se nezajímají ani o něj. Každý

mluví jenom to svoje. Pokud se člověk naučí naslouchat druhým, nemusí to pro něho dopadnout dobře. Naslouchání a porozumění mezi lidmi by zlepšilo život všem.

David Březovský

(7. třída) - úvaha nad citátem

Koronavirus - přináší špatné, přináší však také něco dobrého?

Koronavirus ovlivnil v posledních dnech životy nás všech na Zemi. Myslím si, že spouště lidem by tato situace mohla otevřít oči. Mohli by si uvědomit, že peníze, nesmyslné nákupy a trávení času v nákupních centrech jsou zbytečné. Do budoucna by si všichni mohli vzít ponaučení, že RODINA, KAMARÁDI a ZDRAVÍ jsou PŘEDNĚJŠÍ. Jako pozitivní na tom všem vidím, že lidé se k sobě chovají více ohleduplně,

pomáhají si. Mladí zdraví lidé nakupují nemocným, kdo umí šít, šije roušky jako moje maminka, které pak neprodávají, ale rozdávají. Tato situace nám ukazuje, že nejsme páni planety. Příroda a svět jako takový už měli všeho dost a dali nám najevo, že je potřeba mít jiný pohled na svět – vážit si života, přírody a lidí kolem nás!

Dominik Lukos

(7. třída) - úvaha

Ochrana přírody je mi vším

Nudou už se rýpu v nose,
online hry mě nebaví,
chtěl bych někam do přírody,
ta už duši napraví.

Všude virus, škola není
a to je teprv k zlosti,
o víkend radši půjdu
lovit ryby s radostí.

U rybníka je to hrůza,
PETky vidím ve křoví!
O konzervy zakopávám,
tomu vůbec nehovím.

Místo lovů sbírám svinčik,
ruce k dílu přiložím,
do tmy už mám uklizeno,
přírodu tak ochráním.

Jenže na mě zírá kanec,
o život teď poběžím,
z toho mají radost kapři,
které dnes už nechytím!

Jakub Starý

(8. třída) - báseň na téma ochrany přírody

Životní cesta

Život je ta nejcennější věc,
mám ho, i když nejsem švec.
Cestu, kterou nechávám na výběr životu,
doufám, že na ni nedostanu teplotu!
Při cestě si písňe zpívám,
na svět kolem se pěkně dívám.

Na konci cesty štěstí na mě čeká,
v dáli řeka moudrosti protéká.
Bližím se k cíli, radost ze mě čiší,
cestou potkávám jenom samé myši!
Když už si myslím, že jsem v cíli,
Zastaví mě dva policisti...

Vzápětí mi nasazují pouta,
v tom se policista změnil na kohouta.
Najednou jsem se probudil...
Zjistil jsem, že to byl sen,
vyšel jsem ven a už byl den!

Jiří Svoboda

(8. třída) - báseň na téma oslavy života

Přesunuto. Běh na podporu olympijských myšlenek se uskuteční v září

T-Mobile Olympijský běh se kvůli vládním omezením spojeným se šířením nemoci Covid-19 přesouvá. Největší běžecká akce, která se měla konat v polovině června také v Hošťálkovicích, se nově uskuteční ve středu 16. září 2020. Cena startovního zůstane za sníženou částku až do konce května.

“Máme radost, že se nám povedlo domluvit se s pořadatelem běhu také v Hošťálkovicích. Přáli bychom si, aby Olympijský běh proběhl ve stejném rozsahu jako každý rok, jen výjimečně o 3 měsíce později. Co se týče počtu běžců na jednotlivých závodech, tak se v září přizpůsobíme aktuální situaci,” řekl generální sekretář ČOV Petr Graclík a upozornil na klíčové

propojení sportu se zdravím člověka. “Pohybová aktivita je v tomto období, kdy je třeba kvůli viru posilovat přirozenou imunitu, velmi důležitá. Běh v přírodě je to nejmenší, co pro své zdraví můžeme udělat.” Cílem běhu na podporu šíření olympijských hodnot a myšlenek tak bude také motivace veřejnosti, aby se pohyb stal přirozenou součástí životního stylu.

Všechny závody rozmístěné kromě Hošťálkovic také na více než osmdesáti místech po celém Česku budou mít jeden společný cíl – jako jeden tým odstartovat najednou v 18 hodin, a to přímo z éteru Českého rozhlasu Radiožurnálu.

V rámci T-Mobile Olympijského běhu účastníci nebudou běžet pouze pro sebe, část ze

startovního jde na podporu charitativní činnosti České olympijské nadace, jež umožňuje sportovat dětem ze sociálně znevýhodněných rodin. V roce 2019 vybrali běžci společně pro Českou olympijskou nadaci přes 384 tisíc Kč.

T-Mobile Olympijský běh se koná každý rok v rámci oslav Olympijského dne. Olympijské myšlenky prostřednictvím běhu ožívají již přes třicet let a může u toho být každý, kdo má běžecké boty a chuť vyrazit na připravené trasy.

Registrace do všech závodů probíhají na www.olympijskybeh.cz. Startovní začíná na 150 Kč. Děti do 15 let běží v rámci dětských závodů zdarma.

redakce

Rozdělili jsme dotace

Jako každoročně, i letos jsme na zastupitelstvu schválili rozdělení dotací složkám a spolkům působícím v Hošťálkovicích. Vždy na podzim se sejdou zástupci složek a spolku se starostou a místostarostkou Hošťálkovic, aby zhodnotili uplynulý rok, podařené a nepodařené akce a současně přednesou plán akcí na rok následující. V tuto dobu musí také zástupci složek a spolků předložit žádost o dotaci na příští rok.

Starosta s místostarostkou na základě stanovených kritérií připraví návrh

na rozdělení dotací, tento pak projedná finanční výbor a poté je předán zastupitelům. Na základě připomínek finančního výboru i zastupitelů je návrh upraven a připraven ke schválení zastupitelstvem.

Při rozdělení dotací se v současné době zohledňuje počet členů žadatele, působnost, ale zejména počet organizovaných akcí pro veřejnost a počet akcí zdarma pro děti.

Každoročně navyšujeme částku, kterou mezi složky a spolky rozdělíme a věříme, že tomu bude i nadále, protože velmi rádi

podpoříme aktivní lidi, kteří chtějí dělat něco pro své spoluobčany. Ale neděje se tak jen v rámci rozdělení dotací. V průběhu roku městský obvod přispívá také na řadu dalších akcí pro naše občany, ať už je to finanční podpora Běhu pro Majkla nebo oslav výročí založení některé ze složek.

Jsmo rádi, že máme možnost podpořit kulturní a sportovní dění v Hošťálkovicích a děkujeme všem aktivním spoluobčanům za realizaci akcí, které sblíží nás všechny.

Kamila Mazurová
místostarostka

PODMÍNKY POSKYTOVÁNÍ:

- Registrace, průkazy a objednávky jízd vyřizuje **Mgr. Lucie Oláhová, tel.: 599 428 106, 720 944 730**
- Přeprava a objednávky jízd v **pracovní dny 07:00-14:00h**
- Maximálně 6 jízd/měsíc
- Jeden doprovod za stejnou cenu.
- **Cena 20,-** (Vítkovická nemocnice, Městská nemocnice, zdravotní středisko Hlučín); **30,-** (Fakultní nemocnice Poruba).
- Od 70+ let nebo mladší ZTP nevozíčkáři!

SENIOR EXPRESS

v Hošťálkovicích!!!

Volejte tel.:

599 428 106

720 944 730

UPOZORNĚNÍ!!!

Senior express nenahrazuje sanitku! Z technických důvodů není možné převážet handicapované na invalidním vozíku.

Vydává: Statutární město Ostrava, Městský obvod Hošťálkovice, Rynky 277, 725 28 Ostrava - Hošťálkovice, 4 x ročně.
tel.: +420 724 131 038, IČ: 00845451, e-mail: signal@hostalkovice.ostrava.cz, Náklad 1000 ks.

Řídí redakční rada ve složení: šéfredaktor - Květoslava Vojtřová, Bc. Kamila Mazurová, Mgr. Radim Šink, Adam Kratochvíl.
<https://www.hostalkovice.ostrava.cz/cs/o-hostalkovicich/zpravodaj>

Výtisk zdarma do schránek domácností v Hošťálkovicích. Sazba: kksazba@seznam.cz. Tisk: Moravapress s.r.o.

Príspevky procházejí jazykovou korekturou textu, za případné chyby se omlouváme. Registrováno pod číslem MK ČR E 22835.